

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาถึงกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน ซึ่งในส่วนของพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทย พ.ศ. 2546 ได้ให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยสร้างระบบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และให้บุคคลบางประเภทมีสิทธิขึ้นทะเบียนและใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ และมีบทบัญญัติให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันเฉพาะสินค้าเฉพาะอย่างเท่านั้น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 29 กล่าวคือ

“ในกรณีที่สินค้าเฉพาะอย่างที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือพ้องกันแต่เป็นสินค้าที่มีแหล่งภูมิศาสตร์ต่างกัน เมื่อมีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้านี้แล้ว ให้การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในกรณีนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ในปัจจุบันอาจเป็นไปได้ว่ามีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน สำหรับสินค้าทั่วไป อันเนื่องมาจากมีแหล่งภูมิศาสตร์ซึ่งมักจะเป็นชื่อตำบล อำเภอหน่วยการปกครองที่คล้ายกันและไม่สามารถหลบหลีกที่จะไม่ให้ใช้ชื่อที่เหมือนหรือคล้ายกันได้ สมมุติตัวอย่าง เช่น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถปลูกมะม่วงได้อร่อยกว่ามะม่วงที่มาจากจังหวัดอื่น เพราะดินในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีแร่ธาตุที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกมะม่วง ผู้ปลูกมะม่วงในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จึงขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยใช้ชื่อ “มะม่วงเฉลิมพระเกียรติ” สามารถขายได้ดีเพราะผู้บริโภคพึงพอใจในรสชาติ และเมื่อผู้บริโภคเห็นว่ามะม่วงดีฉลาดกว่า “มะม่วงเฉลิมพระเกียรติ” ผู้บริโภคก็ยินดีซื้อถึงแม้ว่าราคาจะแพงกว่ามะม่วงจังหวัดอื่น และอาจเป็นไปได้ว่าผู้ปลูกมะม่วงในจังหวัดอื่น เช่น จังหวัดนครราชสีมา หรือจังหวัดบุรีรัมย์ แต่บังเอิญอยู่ในอำเภอที่มีชื่ออำเภอเฉลิมพระเกียรติ เช่นเดียวกันและปลูกมะม่วงเช่นเดียวกัน ก็จะแสดงชื่อ “มะม่วงเฉลิมพระเกียรติ” สำหรับสินค้ามะม่วงของตนด้วย

จากการสมมุติตัวอย่างที่กล่าวในข้างต้นจะเห็นได้ว่าการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกันแต่แหล่งภูมิศาสตร์ต่างกัน ตามความเป็นจริงในแง่ของชื่อพื้นที่ จะก่อให้เกิดผู้บริโภคสับสนเข้าใจผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า เนื่องจากผู้บริโภคเข้าใจว่าเป็นละมุดที่มาจากอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช และหากผู้ปลูกละมุดในจังหวัดอื่นซึ่งมีเขตทางภูมิศาสตร์ที่มีชื่อเดียวกันหรือคล้ายกันเพื่อใช้สำหรับสินค้าของตน และจะขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกันกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อื่น เพื่อให้สามารถใช้กับสินค้าในแหล่งภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน แต่ก็ไม่อาจทำได้เพราะไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ให้กระทำได้ จึงทำให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการในแหล่งภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกันนั้นไม่ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ที่มีอยู่คุ้มครองเฉพาะกรณีสินค้าเฉพาะอย่างเท่านั้น จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันสำหรับสินค้าทั่วไปว่าจะให้ความคุ้มครองอย่างไร และจะมีแนวทางป้องกันอย่างไรที่จะไม่ให้ผู้บริโภคสับสนเข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน

จากปัญหาการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันหากไม่มีกฎหมายใดรองรับและให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันย่อมทำให้เกิดปัญหาประชาชนหรือผู้บริโภคสับสนเข้าใจผิดในแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ แม้กระทั่งผู้ผลิตที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองหรือรับความเป็นธรรม หากมีบุคคลอื่นหรือผู้ประกอบการรายอื่น แอบอ้างในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นๆ และหากจะนำพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ในส่วนของ การคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้า ตามบทบัญญัติมาตรา 27 กรณีเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันสำหรับสินค้าประเภทเดียวกัน แต่เจ้าของเครื่องหมายแต่ละฝ่ายต่างได้รับเครื่องหมายนั้นมาโดยสุจริตมีผลทำให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ได้ทั้ง 2 ราย ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 27 มีบทบัญญัติให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้ ซึ่งต่างจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน เนื่องจากเครื่องหมายการค้าเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล มิใช่สิทธิร่วมหรือสิทธิชุมชน และไม่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์จึงไม่มีเหตุผลที่จะให้บุคคลใดนำเอาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันมาจดทะเบียนจนทำให้สาธารณชนสับสนหรือเข้าใจผิดในสินค้า แต่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นสิทธิร่วมกันและเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่หรือแหล่งทางภูมิศาสตร์อันเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงมิให้ใช้ชื่อที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้ ซึ่งต้องใช้ชื่อหรือสิ่งแทนทางภูมิศาสตร์ตามความเป็นจริง จึงไม่สามารถนำพระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาปรับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันได้ และในส่วนของพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ก็ยังมีได้มีบทบัญญัติให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน โดยสุจริตตามข้อเท็จจริงอันเป็นจริงเกี่ยวกับความพ้องกันของชื่อเมืองอันเป็นแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ และจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นกรณีเกี่ยวกับการยื่นคำขอเพื่อขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกัน โดยมี การขอขึ้นทะเบียน PISCO อักษรโรมันอ่านว่า “พิสโก” เป็นชื่อเมืองฝั่งตะวันตกของประเทศเปรู อันมีชื่อเสียงในฐานะแหล่งผลิตเหล้าองุ่น และในขณะเดียวกันก็มีคำขอของผู้ประกอบการต่างประเทศ เพื่อขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “พิสโก” (PISCO) ซึ่งเป็นแหล่งผลิตเหล้าในประเทศชิลี จะเห็นได้ว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในคำขอขึ้นทะเบียนทั้งสองคำขอเป็นแหล่งภูมิศาสตร์ต่างกันและมีชื่อพ้องกัน ณ ปัจจุบัน กรมทรัพย์สินทางปัญญาฯ ยังไม่มีคำสั่งให้ประเทศชิลีจดทะเบียน PISCO เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เนื่องจากมีปัญหาทางด้านข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งก่อนหน้านี้กรมทรัพย์สินทางปัญญาฯ ได้รับจดทะเบียน PISCO ของประเทศเปรูไปแล้ว

หากพิจารณาแนวทางในการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศจากที่เลือกศึกษากฎหมายของประเทศฝรั่งเศส ประเทศอินเดีย และประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันหรือพ้องกัน ที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ต่างกันซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าในต่างประเทศมีชื่อแหล่งภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันไม่มากนัก

กฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน วิเคราะห์ได้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทย พ.ศ. 2546 ที่มีอยู่แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน ตามที่ปรากฏในมาตรา 29 แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าว ใช้บังคับเฉพาะสินค้าเฉพาะอย่างเท่านั้น โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันในกรณีของสินค้าทั่วไป และเพื่อให้พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 มีความสมบูรณ์ครบถ้วนในเรื่องเกี่ยวกับการจัดระบบคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันและผู้บริโภคสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นๆ โดยกฎหมายควรตีความคุ้มครองในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 โดยให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันสำหรับสินค้าทั่วไปได้ด้วย นอกเหนือจากสินค้าเฉพาะอย่างที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้สินค้าของไทยที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันที่นอกเหนือจากสินค้าเฉพาะอย่างให้สามารถขึ้นทะเบียนและได้รับความคุ้มครองเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มากขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 แม้จะมีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังขาดความสมบูรณ์ครบถ้วนในเรื่องเกี่ยวกับการจัดระบบความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน เพราะกฎหมายที่มีใช้อยู่คุ้มครองเฉพาะสินค้าเฉพาะอย่างเท่านั้น ไม่ได้คุ้มครองสินค้าทั่วไป ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความสับสนเข้าใจผิดในบรรดาผู้บริโภคสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน และเพื่อให้มีกลไกที่เหมาะสมในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันสำหรับสินค้าทั่วไป เพื่อประโยชน์ทั้งของผู้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันและผู้บริโภคที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นๆ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ในประเด็นต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ควรจะมีบทบัญญัติรองรับกรณีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน แต่มีชื่อพ้องกันสำหรับสินค้าทั่วไปที่มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน ตามกรณีที่เกิดขึ้นจริงในการขอขึ้นทะเบียน PISCO ของประเทศชิลี และเปรู ซึ่งปัจจุบันกรมทรัพย์สินทางปัญญาฯ ไม่มีคำสั่งให้ประเทศชิลีจดทะเบียน PISCO เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เนื่องจากมีปัญหาทางด้านข้อกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งก่อนหน้านี้นี้กรมทรัพย์สินทางปัญญาฯ ได้รับจดทะเบียน PISCO ของประเทศเปรูไปแล้ว
2. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 มาตรา 20 การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ให้เป็นไปตามมาตรา 15 หรือมาตรา 19 ในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แต่มาตราดังกล่าว เป็นการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าเฉพาะอย่าง ตามมาตรา 29 โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือพ้องกันได้ รัฐบาลไทยควรเพิ่มเติมกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 มาตรา 20/1 เป็นการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน สำหรับสินค้าทั่วไปที่มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกันอันเนื่องมาจากมีแหล่งภูมิศาสตร์ ซึ่งมักเป็นชื่อตำบลที่คล้ายกัน ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่จะหลบหลีกมิให้ใช้ชื่อที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้ แต่เป็นเรื่องที่ต้องใช้ชื่อและสังเกตตามความเป็นจริง โดยให้สามารถขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เช่นเดียวกันกับ มาตรา 29 โดยกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการสับสนเข้าใจผิดในบรรดาผู้บริโภคสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน โดยอาจระบุข้อความที่แตกต่างที่บ่งชี้เฉพาะและเพิ่มเติมชื่อทางภูมิศาสตร์เช่น ระบุ ถนน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ของแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ ที่มีความหมายในทางภูมิศาสตร์ที่ประชาชนรู้จักและไม่ทำให้ประชาชนสับสนและเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิดของสินค้านั้นๆ

3. แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 27 พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 เนื่องจากการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าที่ไม่ได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ จะทำให้ผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นเข้าใจผิดเชื่อว่าสินค้านั้นมาจากแหล่งภูมิศาสตร์ ที่ได้ระบุไว้บนฉลาก ฉะนั้น ควรมีการระบุแหล่งที่มาของตัวสินค้านั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นไม่สับสนเข้าใจผิดในแหล่งที่มาของสินค้านั้นๆ เช่น มะขามหวานเพชรบูรณ์ กับมะขามหวานที่มาจากเชียงใหม่ แต่ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นมะขามหวานที่มาจากเชียงใหม่ หรือปลูกในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ผลิตสินค้าที่อยู่นอกแหล่งภูมิศาสตร์และไม่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้านั้น แสวงหาผลประโยชน์จากชื่อนั้นให้แก่สินค้าของตน ซึ่งไม่มีชื่อเสียงเท่ากับสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นจริงๆ ดังตัวอย่างกรณีที่เกิดขึ้นจริง กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รับการร้องเรียนจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี มีร้านค้าขายชมพูในตลาด อตก.นนทบุรี ตลาด อตก.จตุจักร รวมถึงห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ได้นำชมพูเพชรสุวรรณมาแอบอ้างคิดป้าย ชมพูเพชร หรือชมพูเพชร พันธุ์สายรุ้ง มาจำหน่ายในท้องตลาดเพื่อให้มีราคาสูงซึ่งเข้าข่ายละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากชมพูเพชร พันธุ์สายรุ้ง ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการแอบอ้างและโฆษณาให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดคิดว่า ชมพูดังกล่าวเป็นชมพูเพชรแท้ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าว ผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ตามมาตรา 27 ที่ระบุว่ากระทำได้ไปนี้ถือเป็นการกระทำโดยมิชอบ ได้แก่ การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อแสดงหรือทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่า สินค้าที่มีได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนสินค้าที่มาจาก แหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว และการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยประการใดที่ทำให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า และในคุณภาพชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้านั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการการค้ารายอื่น

4. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นสิทธิร่วมกันหรือสิทธิชุมชนและเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่หรือแหล่งภูมิศาสตร์อันเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้อง มิใช่เรื่องที่จะหลบหลีกมิให้ใช้ชื่อเหมือนหรือคล้ายกันได้ แต่เป็นเรื่องที่ต้องใช้ชื่อและสิ่งแทนตามความเป็นจริง กฎหมายน่าจะมิกลไกที่ให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการในแหล่งภูมิศาสตร์ตามความเป็นจริงใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือป้องกันได้ แต่มีแหล่งภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน แต่อาจมิกลไกโดยที่ไม่ทำให้ผู้บริโภคสับสนเข้าใจผิดในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายกัน นอกจากนี้กฎหมายก็ควรให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือคล้ายกันได้เช่นเดียวกัน สำหรับสินค้าทั่วไปที่นอกเหนือจากสินค้าเฉพาะอย่างที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่น นอกเหนือจาก ข้าว ใหม ไวน์และสุรา ซึ่งอันที่จริงแล้วกระทั่งกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ก็ยังมีบทบัญญัติให้จด

ทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้ หากต่างคนต่างใช้เครื่องหมายการค้าโดยสุจริต จึงไม่น่าจะมีเหตุผลที่จะห้ามมิให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน โดยสุจริตตามข้อเท็จจริงอันเป็นจริงเกี่ยวกับความหือองของชื่อเมืองอันเป็นแหล่งภูมิศาสตร์นั้น